

THEMASERIE OVER GEBED

4. GEBED: OMGAAN MET AUTORITEIT EN KRACHT – HOEWEL, HOE NIET? DE PLAATS VAN GELOOF IN GEBED.

1. GEZAG/MACHT IN GEBED

'Zie, Ik heb u macht gegeven.... tegen de gehele legermacht van de vijand...' (Lucas 10: 18 en 19).

1. We beginnen met een woordstudie vanuit de Griekse grondtekst!

Het gelovige kind van God heeft van de Heer een *bepaald gezag* gekregen, dat hij in zijn gebed mag aanwenden ten overstaan van de vijand. De Heer heeft ons een zekere *volmacht* gegeven, die wij ook daadwerkelijk moeten leren gebruiken en wel heel bijzonder in het gebed. Een tekst als in Matth.18:18 laat deze volmacht duidelijk zien:

'Voorwaar, Ik zeg u, al wat gij op aarde bindt, zal gebonden zijn in de hemel, en al wat gij op aarde ontbindt, zal ontbonden zijn in de hemel'.

Hier stelt de Heer nota bene, dat de hemel zich 'laat richten' door wat de gemeente op aarde met gezag 'bindt en ontbindt'! Dit is adembenemend. Het doet ons denken aan de geschiedenis van de strijd van Amalek tegen Israël, zoals beschreven in Ex. 17:8-16. Als Mozes op aarde zijn handen omhoog gestrekt hield, gaf God vanuit de geestelijke wereld de doorslag ten gunste van Israël. Maar liet hij zijn handen zakken, dan hield ook God in de hemel Zijn strijdkrachten in...

Vanuit een woordstudie denken we iets dieper na over dit thema van gezag, macht en kracht.

*Het Griekse woord voor macht is **EXOUSIA**.*

Het komt van een werkwoord met een dubbele betekenis:

Ten eerste: de uitwendige macht om handelend op te treden: het vermogen om te handelen.

Ten tweede: de *volmacht* daartoe, vanwege de staat, de overheid of de wet verleend: het *recht tot handelen*.

We zouden *exousia* ook kunnen vertalen met: *autoriteit, bevoegdheid*.

Het woord werd in het oude Griekenland ook gebruikt als naam voor de ambten in overheidsdienst. De *exousiai* zijn de ambten en ambtenaren, bij wie de staatsmacht berust. Zo wordt het bijvoorbeeld gebruikt in Rom.13:1-3 en Titus 3:1.

De Bijbel spreekt over Gods *exousia* over alle schepselen. Zijn autoriteit, Zijn gezag staat boven alles.

Alleen Hij heeft *exousia (macht)* om in de hel te werpen (Luc. 12:5).

Alleen Hij beschikt over (heeft gezag, *exousia*, over) de tijden (Hand. 1:7).

Als schepselen *exousia* hebben, is dat alleen omdat ze het van God gekregen hebben. Het is dan louter gedelegeerde bevoegdheid. God bepaalt precies hoeveel Hij er van geeft.

In het uitoefenen van de hun gedelegeerde *exousia*, *volmacht*, kunnen ze geen stap verder gaan dan God aangeeft (Openb. 6:8;9:3 en 10). Ook de engelen ontvangen hun *exousia* van God (Openb.18:1), evenals de duivel (Openb. 13:5 en 7).

Jezus Christus heeft heel bijzonder *exousia* van God gekregen:
'Mij is gegeven alle *exousia* (macht, bevoegdheid, recht, autoriteit, gezag!) in hemel en op aarde'
(Matth. 28:18)

Zijn spreken is met groot *exousia* (Matth.9:29).
Hij heeft *exousia* om zonden te vergeven (Marc.2:10), een heel bijzondere volmacht, die hij later ook delegeert aan Zijn discipelen (Joh. 20:23).

Ook de gelovigen hebben een zekere *exousia* van God gekregen. Door gebrek aan Bijbelkennis zijn wij ons dat vaak niet goed bewust. Wij hebben vaak meer *exousia* dan wij denken!

Als wij de Here Jezus aangenomen hebben, krijgen we de bevoegdheid, het recht om een kind van God te worden, dat wil zeggen: dan hebben we toestemming om ons het kind van God zijn in geloof eigen te maken (Joh.1:12).

In Luc.10:19 geeft de Heer Zijn discipelen- en de gelovigen in het algemeen- *exousia*, autoriteit en gezag, over de demonenwereld.

We zien dat de Nieuwtestamentische gelovigen dit gezag ook in de praktijk uitoefenen en dat de demonen dit gezag ook erkennen en zich daaraan onderwerpen! En daarvan zijn de discipelen enorm onder de indruk! (Luc.10:17-20). De demonen erkennen dat het hier om meer dan menselijk gezag, ja, om door God verleend Goddelijk gezag gaat. Ook in Handelingen zien we opmerkelijke 'staaltjes' van de uitoefening van dit geestelijke gezag, door bijvoorbeeld de apostel Paulus: Hand.16:16-18 en 19:13-16.

Bij het gebruik van dit gezag bezigen de discipelen voortdurend de Naam, waarop hun gezag gebaseerd is: '*In de Naam van Jezus*'. Dat is de Naam waaraan zij het gezag ontleen. Zij maken op een doortastende wijze gebruik van die Naam en het gezag dat daar door God aan gekoppeld is. Juist hierin zien wij dat het gaat om gedelegeerd gezag. Het is het gezag dat Jezus Zelf van de Vader ontving en dat Hij op Zijn beurt deelt met Zijn lichaam, dat één met Hem is, met de gemeente! Overigens wenden de discipelen dit gezag niet alleen aan voor de geestelijke strijd, maar ook voor het 'gebieden van genezing' (Hand.3:1-10 en 9:34).

Naast het woord *exousia* voor gezag, is direct daaraan verbonden nog een tweede woord van groot belang en dat is het begrip *kracht*.

Het woord voor *kracht* in de Griekse grondtekst is **DYNAMIS**.

Dit woord, waarvan bijvoorbeeld ons woordje dynamiet komt, betekent 'daadwerkelijke kracht'.

Waar exousia spreekt van juridische bevoegdheid, spreekt dynamis van praktische kracht, die kan komen op grond van de bevoegdheid!

Al in het Oude Testament vormt Gods kracht Zijn indrukwekkendste getuigenis onder de volken.

De exodus was een teken van Zijn *dynamis* (Deut. 3:24).

Wanneer Mozes met zijn staf, die een uitdrukking was van door God verleend gezag, op het water van de Schelfzee slaat, wordt deze vervolgens door Gods kracht gespleten.

Een Hebreeuwse naam voor God is: de *Here Zebaoth*. De nieuwe vertaling vertaalt dit steeds met '*de Here der Heerscharen*'. De Septuagint-vertaling echter, vertaalt het met '*Heer der krachten*'.

God is de Koning over de krachten. Onder die krachten vallen bijvoorbeeld Zijn engelenmachten (Psalm 103:20 en 2 Petr. 2:11).

In het Nieuwe Testament is Jezus Christus de *dynamis* van God: '*Christus, de kracht Gods, en de wijsheid Gods...*' (1 Cor.1:24). Zijn leven is een explosie van Gods kracht (Matth.11:20;13:58; Luc.19:37 en Hand. 2:22.) Hij overwint de zonde, de dood, de duivel, de elementen van de natuur- wat een kracht!

Jezus heeft deze *dynamis* heel bijzonder door de Heilige Geest (Luc.4:18 en 19; Matth.12:28; Hand.10:38).

Zoals de verheerlijkte Heer Zijn *exousia* delegeerde aan Zijn gemeente, zo rust Hij diezelfde gemeente door de Heilige Geest ook toe met *dynamis*! (Hand.1:8).

Jezus heeft zoveel kracht, omdat God hem grote volmacht heeft geschonken.

Het is waar dat ook wij als gelovigen *exousia over demonen* ontvangen hebben, maar als dit niet gelijk op gaat met de manifestatie van de kracht van de Heilige Geest lachen de demonen ons vierkant uit - en dat gebeurt maar al te vaak!

Zonder *dynamis* is *exousia* krachteloos en omgekeerd...

Gezag, autoriteit, bevoegdheid, worden ons door de Naam van Jezus geschonken, wanneer wij ons leven door Hem laten reinigen en ons daadwerkelijk ook stellen onder Zijn gezag.

Kracht van God hangt samen met hoe wij in Zijn gezag leren staan, en...bidden.

2. Gezag en kracht in en door ons gebedsleven!

Het was de Heer Zelf die ons onderwees dat wij moesten bidden *in Zijn Naam*:

'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader; en wat gij ook vraagt in Mijn Naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Indien gij mij iets vraagt in Mijn Naam, Ik zal het doen.'

(Joh.14:12-14)

'Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat u zou heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven, opdat de Vader u alles geve, wat gij Hem bidt in Mijn Naam.'

(Joh.15:16).

Zo heeft de Heer het gebed ingesteld als een mogelijkheid waarin wij met Zijn Gezag mogen opereren. Bidden is daarmee niet alleen vragend bidden, maar ook regerend bidden (1 Petr.2:9: '*Gij zijt een Koninklijk Priesterschap!*'), een gebiedend bidden, waarnaar de duivel, de ziekte en de dood moeten luisteren:

'...in de Naam van Jezus Christus, de Nazoreeër, wandel!' (Hand.3:6).

*‘...Eneas, Jezus Christus geneest u; sta op en maak zelf uw bed op.’ (Hand.9:34).
‘En hij wendde zich tot het lichaam en zei: ‘Tabitha, sta op!’ (Hand. 9:40).*

‘...en Paulus keek hem scherp aan en zag, dat hij geloof had om genezing te vinden, en hij zei met luide stem: Ga recht op uw voeten staan! En hij sprong overeind en liep heen en weer.’ (Hand.14:9 en 10).

‘...en Paulus wendde zich tot de geest en zei: Ik gelast u in de Naam van Jezus Christus van haar uit te gaan. En hij ging uit op dat zelfde uur.’ (Hand.16:18).

Vindt hier geen binden en ontbinden plaats?

En er is dan ook daadwerkelijke kracht:

‘Het gebed van een rechtvaardige vermag veel, omdat er kracht aan verleend wordt’ (Jac. 5:16).

Deze kracht op - in dit gedeelte - Elia's gebed, werkt uitermate praktisch door: drie jaar lang valt er geen regen in Israël, totdat het volk op de Karmel breekt met de afgoderij en weerkeert tot de Heer!

Wanneer de gemeente met gezag gaat bidden voor de streek, het gebied, de stad, de plaats waar zij zich bevindt, of ook de mensen die daar wonen, tast zij het terrein van de ‘overheden, machten en wereldbeheersers’ aan. Iets daarvan zien we in het gebed en vasten van Daniël (Dan.10).

Het boek ‘Als het regent in de bergen’ doet van deze realiteit een adembenemend verslag. Het jarenlang ook met gezag bidden door James Fraser en zijn trouwe voorbidders thuis in Engeland, leidde uiteindelijk tot de plotselinge bekering van vele duizenden Lisu's. Zijn voorbede met gezag bond ‘de sterke’, de heersende machten over de Lisu's (Matth.12:28 en 29). Daarna zette de kracht van de Heilige Geest de hele stam in vuur en vlam...

2. DE PLAATS VAN GELOOF IN GEBED

‘...maar zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij bestaat en een Beloner is van wie Hem ernstig zoeken’ (Hebr.11:6).

Telkens weer legt het Nieuwe Testament een verband tussen geloof en gebed.

Geloof is als het ware de grondhouding van ons gebed. Wanneer deze grondhouding ontbreekt, zal ons gebed zelf krachteloos zijn.

Enkele teksten, die dit benadrukken:

‘Toen Jezus dit hoorde, verwonderde Hij Zich en zei tot hen, die Hem volgden: Voorwaar, zeg Ik u, bij niemand in Israël heb Ik een zo groot geloof gevonden!...En Jezus zei tot de hoofdman: Ga heen, u geschiede naar uw geloof. En de knecht genas, juist op dat uur.’ (Matth.8:5-13).

‘Toen raakte Hij hun ogen aan, en zei: U geschiede naar uw geloof. En hun ogen gingen open.’ (Matth.9:29 en 30).

‘Toen antwoordde Jezus en zei tot haar: O, vrouw, groot is uw geloof, u geschiede gelijk gij wenst! En haar dochter was genezen van dat ogenblik af.’ (Matth.15:28).

'Toen kwamen de discipelen bij Jezus , en zeiden, toen zij met Hem alleen waren: Waarom hebben wij hem niet kunnen uitdrijven? Hij zei tot hen: Vanwege uw kleingeloof. Want, voorwaar Ik zeg u, indien gij een geloof hebt als een mosterdzaad, zult gij tot deze berg zeggen: verplaats u van hier daarheen en hij zal zich verplaatsen en niets zal u onmogelijk zijn'. (Matth.17:19 en 20).

'Maar Jezus antwoordde en zei tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, indien gij geloof hebt en niet twijfelt, zult gij niet alleen doen wat met de vijgenboom is gebeurd, maar zelfs indien gij tot deze berg zegt: Hef u op en werp u in de zee, het zal geschieden. En al wat gij in het gebed gelovig vragen zult, zal u worden.' (Matth.21:21 en 22).

'En Jezus antwoordde en zei tot hen: Hebt geloof in God' (Marc.11:23).

'Indien echter iemand in wijsheid tekort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden. Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende, want wie twijfelt gelijkt op een golf der zee, die door de wind aangedreven en opgejaagd wordt. Want zulk een mens moet niet menen dat hij iets van de Here zal ontvangen, innerlijk verdeeld als hij is, ongestadig op al zijn wegen '(Jac.1:5-8).

'En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten. En als hij zonden heeft gedaan, zal hem vergiffenis geschonken worden.' (Jac.5:15).

In al deze gedeelten gaat het om mensen die op de één of andere wijze een verzoek aan de Heer hadden, waar Hij op in ging, dikwijls geraakt door hun geloof. En wanneer we tenslotte terug gaan naar de tekst in onze aanhef, uit Hebr.11:6, zien we opnieuw dat geloof een basisvoorwaarde is om God, wanneer wij Hem zoeken, welgevallig te zijn en ook om in ons zoeken beloond te worden.

Eerder in deze zelfde brief is aan de orde wat de feitelijke reden was waarom de woestijngeneratie van Israël het Beloofde Land niet mocht bereiken: zij misten geloof (hoofdstuk 3:12 en 4:2 en 3).

Hoe anders was dat gesteld met de tweede generatie, die onder leiding van Jozua wel het Land van de Belofte in mocht trekken. Het boek Jozua is een adembenemende opsomming van geloofsavonturen in het veroveren van het ene na het andere geestelijke bolwerk. De overwinning over Jericho is hier een sprekend voorbeeld van: geen gekletter van wapenen, maar het als maar stil en proclamerend gelovig ronddragen van de Ark (de Troon van God!) rond de bolwerken van de vijand, het op het juiste moment inzetten van een geweldig geloofsjuichen, deed de muren van Jericho vallen. Geloof was het ware werk van deze verovering...!

Enkele opmerkingen:

1. Geloof is een erkennen dat God in Zijn wezen en beloften volkomen betrouwbaar is. Het aan Hem twijfelen is dan ook het stellen van een vraagteken achter Zijn integriteit.

2. Ongeloof is ook een vorm van zonde, van verkeerdheid van hart ('O, *ongelovig en verkeerd geslacht, hoelang zal Ik nog bij u zijn. Hoelang zal Ik u nog verdragen?*' (Matth.17:17). God verwijt Israël een '*boos en ongelovig hart*' (Hebr. 3:12).

Het heeft te maken met de gevallen en dwalende toestand van ons hart. Daarom heeft ongelooft ook verootmoediging en bekering nodig, om weer terug te keren tot de betrouwbaarheid van God en Zijn beloften. Die moeten ons hart van binnen uit veranderen tot een hart van geloof, vervuld met de Geest des Geloofs (2 Cor.4:13). Wanneer we ons ongelooft belijden wil de Heer ons echter toch Zijn ontferming schenken: Hij heeft geloof, een volkomen vertrouwen op alles wat Zijn Hemelse Vader kan en wil doen en kan met Zijn geloof 'tussenbeide' treden.(Marcus 9:24 ev.).

3. In het bidden worstelen we niet altijd met ongelooft - we willen best geloven. Maar vaker schieten we tekort door 'kleingeloof'. Regelmatig verweet de Heer Zijn discipelen hun kleingeloof (bv. Matth.14:31 en 17:20). Daarentegen prijst Hij de aanwezigheid van groot geloof. Geloof is daarmee niet iets statisch. Integendeel: geloof kan bemoedigd en gevoed worden, geloof kan groeien 'van geloof tot geloof'. Gods Woord is de voedingsbron van ons geloof (Rom.10:8-15) en geloof kan ook op een bijzondere wijze geïnspireerd worden door de 'Geest des Geloofs' (2 Cor.4:13), die ook gaven van geloof kan meedelen, zodat in specifieke situaties het gebed het onmogelijke toch gaat verwachten en ontvangen (1 Cor.12:9).

Wanneer we deze dingen nalaten en ons geloof niet opbouwen en oefenen, zullen we blijven steken in kleingeloof. Maar dat is nooit de bedoeling van God. Christenen heten 'Gelovigen' (!) en het hebben van geloof is een Goddelijke opdracht. Daarom kan het zijn dat Hij ons in omstandigheden leidt, die ons geloof danig op de proef stellen, zodat we op onze 'geloofsbenen' moeten gaan staan en de 'goede strijd van het geloof' wel moeten leren strijden, en zodoende uitgroeien tot krachtige geloofssoldaten!

4. We moeten oppassen voor verkeerd gericht geloof. We kunnen gemakkelijk voor zaken 'gaan geloven', die meer ons eigen verlangen en willen weerspiegelen dan de wil van God. Daarom is het belangrijk te onderscheiden, dat geloof moet overeenstemmen met wie God is, met Zijn Woord, met wie en hoe de Here Jezus is, en geleid door de Geest des Geloofs.

Zo geldt ten aanzien van genezing, dat we aan de ene kant zien hoe veelvuldig de Heer genas. Het is geweldig geloofsinspirerend om hier studie van te maken. In de genezingswonderen van de Heer zien we bij uitstek de ontfermende liefde van God. Dan zegt Hebr.13:8 ook dat Jezus Christus vandaag nog steeds De Zelfde is! Jac. 5 zegt ook dat we in de gemeente met geloof voor onze zieken moeten bidden. Het lijkt geen enkele twijfel dat genezing een onderdeel is van Gods wil om ons te behouden en tot nieuwe scheppingen te maken ('*In Zijn striemen is ook genezing besloten*'!- Jes.53).

Tegelijkertijd moeten we zien dat ook de Heer niet alle zieken genas. In vele situaties deed Hij dat, in andere situaties genas Hij een zieke, maar bleven anderen liggen.

Ook zien we hoe Gods Woord laat zien dat God dikwijls lijden in het leven van Zijn kinderen toelaat, met een specifieke bedoeling.(zie bijvoorbeeld 2 Cor.1:3-11 en 12:7-10).

Dan kan er veel geloof nodig zijn om een moeilijke weg te gaan door lijden en ziekte heen.

Eén van de bijzondere voorbeelden hiervan is in onze tijd het geloofsgetuigenis van Joni, die ondanks zeer veel gebed om Goddelijke genezing volkomen verlamd bleef. Zij kon dit moeilijke proces van het aanvaarden van haar blijvende handicap en het vandaaruit ontwikkelen van een bediening doen door haar geloof dat God in Zijn Almacht en Soevereiniteit soms ook lijden toe kan laten en ten goede gebruiken in Zijn plan.

Gods weg met het lijden van deze wereld en het lijden in het leven van Zijn kinderen is één van de diepste thema's van Zijn Woord.

In onze 'vrije kringen is dit dikwijls een onderbelicht thema. Er is veel nadruk op het gelovig bidden om genezing, maar vaak weinig oog voor de plaats van geloof in onveranderlijk lijden.

Daarom is het zo belangrijk dat gelovig gebed voortkomt uit het kennen van de Heer: Enerzijds geneest Hij veelvuldig, anderzijds laat Hij soms lijden toe en gebruikt het met een ander doel (Job!).

Wat hebben we dan de nauwkeurige leiding van de Heilige Geest nodig in al ons bidden. Waartoe leidt Hij ons gebed? Inspireert Hij ons met echt geloof als met een Goddelijke gave? Is Hij het die ons een geloofsavontuur 'aanreikt' om ons te oefenen in ons geloof, zodat we eenmaal onze eigen plaats mogen innemen in de rij van Geloofsgetuigen, zoals vermeld in Hebr.11?

Of leidt Hij ons in geloof door lijden heen tot de overwinningskrans, soms pas door de dood heen in Zijn eeuwige heerlijkheid?

Zo is het van enorm belang om ons in de richting van onze gebed en geloof zorgvuldig te laten leiden door Woord en Geest.

Even persoonlijk...

Gebed is een school waar we ons hele leven in doorbrengen. Het is een leren in theorie en praktijk. Ieder verhoord gebed is een 'bevestigd' worden in geloof en mag ons leiden tot een overvloeien in dankzegging (Coll. 2:6 en 7). Om vandaaruit met bemoedigd geloof voor de volgende gebedszaak te gaan en die voor de Heer te brengen.

Schrijf voor uzelf eens op voor welke personen of zaken en omstandigheden u geloof aan het oefenen bent. Beleef u dat inderdaad zo: dat u geloof aan het oefenen bent? Denkt u er eens over na hoe u uw geloof zou kunnen opbouwen en versterken. Een tip: het verzamelen van goede boeken, die verhalen van de gebedsavonturen van anderen en de machtige manieren waarop God verhoorde, zijn bijzonder geloofsopbouwend! In de Bijbel is het boek Jozua zo'n geloofsavontuur, dat u een duw in de rug kan geven om de Heer te vertrouwen voor de bolwerken waar u tegen aan loopt!

En, waarom niet eens in uw kring of gebedsgroep samen delen over uw geloofsoverwinningen, uw geloofsworstelingen en uw geloofsmislukkingen- om

elkaar te bemoedigen, maar misschien ook te corrigeren als er 'verkeerd gericht geloof ' aan de hand zou zijn...